

sagt, at man vil forlade det absolutte førerfelt på udviklingsbistandsområdet? Det skylder man den danske befolkning svar på, ellers er det uærlig politik, og det synes jeg da at Venstre skal holde sig for god til at lægge ryg til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og derefter er det fru Pia Larsen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det eneste svar, jeg kan få på, på hvilken måde man mener der er sammenhæng mellem, at man på den ene side siger, at man vil øge fattigdomsorienteringen, og på den anden side skærer i den fattigdomsorienterede ulandsbistand, er, at fattigdomsorientering stadig er en prioritet.

Jeg er godt klar over, at man ikke har skåret al ulandsbistanden væk. Jeg er godt klar over, at man kun har skåret i noget af ulandsbistanden, og at man derfor stadig væk har fattigdomsorientering som en del af det. Og jeg kan jo så på baggrund af det svar konstatere, at fattigdomsorientering stadig er en prioritering, men en meget lavere prioritering, end det hidtil har været. Det er rart at få klar tale heroppefra.

Den evaluering, der er lavet af Privat Sektor Programmet, viser, at der er skabt 10.000 udmærkede arbejdspladser – det er fint – men at det kniber med spredningseffekten, at det kniber med andre kriterier for god bistand, og at hver eneste arbejdsplads har kostet 60.000 kr.

Jeg synes, det her tyder på, at al kritik af et program, der gavner det danske erhvervsliv, preller fuldstændig af på regeringen, men lige så snart der er kritik på andre områder, end hvad der gavner det danske erhvervsliv, så virker det, som om man går ind og slagter samtlige programmer, der ligner de programmer, der har været kritik af.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Fru Pernille Blach Hansen er god til citater. Denne her gang var det fra Venstres folketingsmedlem, tidligere miljøordfører hr. Hans Christian Schmidt, der havde sagt noget den 2. september 2001 i valgkampen. Så vidt jeg ved, var der ikke valgkamp den 2. september – bortset fra at valgkampen selvfølgelig altid er der på en eller anden måde – men jeg vil ikke forholde mig til citater fra pressen fra hr. Hans Christian Schmidt; det synes jeg ikke er rimeligt.

Hr. Jeppe Kofod bliver ved med at tale om knæfald for den yderste højrefløj. Der kan jeg bare gentage det, jeg sagde før, at der altid har været bred enighed om udviklingsbistanden her i Folketinget, og det er der så ikke mere. Vi er ved at vende tilbage til 1980'ernes fodnoter, hvor det er sjovere at drille regeringen indenrigspolitisk, end det er at hjælpe de fattigste i verden. Man kunne have fået indflydelse på det her, hvis man ville.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil bliver ved med at tale om hjælpen til de fattigste og PS-programmet. Jeg er lige ved at sige, at jeg orker snart ikke mere at give det samme svar. Fattigdomsorienteringen er blevet mere målrettet her, og vi har ikke skåret i hjælpen til de allerfattigste. Når man kommer fra det parti, fru Pernille Rosenkrantz-Theil kommer fra, er det måske svært at forstå, hvad erhvervsudvikling betyder for økonomisk vækst også i udviklingslandene.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er, som om sandheden overhovedet ingen rolle spiller for Venstre i den her sammenhæng. Vi har slet ikke skåret på hjælpen til de fattigste mennesker, siger fru Pia Larsen.

Malawi er røget ud. Det er et af verdens absolut fattigste lande, det er verdens fattigste mennesker. De er bare med et pennestrøg forsvundet ud af dansk bistand. Og så tillader man sig at stå og sige: Vi har ikke skåret på de fattige. Spiller sandheden overhovedet ingen rolle?

Det gælder også i spørgsmålet om miljøbistanden. Fru Pia Larsen vil ikke forholde sig til, hvad der er sagt i valgkampen osv., heller ikke selv om hun bliver konfronteret med, at Venstres miljøordfører har sagt, at der ikke skulle ske beskæringer i miljøbistanden. Fru Pia Larsen kan ikke dokumentere, at nogen andre fra Venstre, inklusive statsministeren, på noget tidspunkt har sagt, at der skulle ske beskæringer, og alligevel står vi i dag nu med en situation, hvor halvdelen af samtlige nedskæringer rammer miljøet. Hvis ikke det er løftebrud, hvis ikke det er lemfældig omgang med sandheden, så ved jeg ikke, hvad det er.

Kunne fru Pia Larsen eventuelt bare løfte sløret for, hvordan det kan være, at man i strid med alt, hvad man har sagt, går ind og skærer halvdelen af det samlede besparelsesbeløb på miljøbistanden.